

ραρτήματι, παραλείποντες πλείστα διὰ τὸ ἐπίτομον τοῦ βιβλί-
ου, ὡς καὶ τινὰς ἰσοδυνάμους ταῖς ὀνομασίαις ταύταις Ἑλλη-
νικὰς λέξεις ἀφήνοντες τοῖς περιέργοις, ὅπως μόνοι αὐτοὶ εὐρω-
σιν αὐτάς, τὰς πλείστας οὖσας Ἑλληνικὰς, τινὰς Λατινι-
κὰς κτλ.

Ἡ Φιλολογία (Словесность-та) διαιρεῖται εἰς δύο, εἰς
λόγον πεζόν (Проза = la Prose) καὶ λόγον Ποιητικόν (По-
эзия = la Poesie, ἢ Ποίησις).

Ὁ ψυχικὸς ἡμῶν κόσμος [Душевенъ миръ] διαιρεῖται
εἰς δύο ἡμίσεα μέρη [на двѣ половини]. Τὸ πρῶτον ἡμισυ
αὐτοῦ μέρος λέγεται ψυχικο-νοερόν (душевно-умствевна),
τὸ δὲ δευτέρον ἡμισυ ψυχικο-καρδιακόν (душевно-сърдечна).
Πρὸς τὸ πρῶτον ἡμισυ μέρος ἀναφέρονται αἱ ἐντυπώσεις (впе-
чатленията), αἱ ἀντιλήψεις (понятията), αἱ παραστάσεις
[прѣдставленията], αἱ ἰδέαι, αἱ κρίσεις, τὰ εἶδη αὐτῶν καὶ
τὸ ἔργον τοῦ λογικοῦ (разума)· πρὸς τὸ δευτέρον δὲ ἡμισυ
μέρος ἀναφέρονται αἱ τάσεις (стремленията), τὰ αἰσθήματα
(чувствованията), οἱ πόθοι, αἱ ἐπιθυμίαι εὐγενεῖς ἢ ἀγενεῖς (жел-
анията), καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν, τὸ δ' ἐντελέστατον καὶ ὑψιστον αὐτῶν
τῶν ἐπιθυμιῶν ἐστὶν ἡ βούλησις [волята]. Ὁ ἄνθρωπος τείνει
νὰ ζῆ ἐν κοινόνῃ καὶ ἠναγκασμένος εἶναι νὰ διακοινόνεται μὲ
αὐτὴν ψυχικῶς, τοῦτο δὲ γίνεται διὰ λέξεων, ἅς ὁ ἄνθρωπος
ἐξεργάσατο ἐξ ἀπλῶν φωνῶν κτλ., αἵτινες εἰσιν ὡς τύποι
[Форми, каажпи] τῶν ψυχικῶν προϊόντων. Τὸ εἰρημένον πρῶ-
τον ἡμισυ μέρος τελειοποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους νοερῶς, τὸ δὲ δεύ-
τερον ἐξευγενίζει αὐτοὺς ἠθικῶς. Ὁ ψυχικο-νοερὸς ὅθεν ἡμῶν
κόσμος (миръ), προφορικὸς ἢ γραπτὸς, λέγεται Πεζός. Ὅταν
δὲ ἀμφότερα τὰ ἡμίσεα μέρη τοῦ ψυχικοῦ κόσμου ἐπεξεργα-
σθῶσιν εἰς εἰκόνας (картини) φανταστικὰς, δίδουσι τὴν Ποίησιν.

Ὁ πεζὸς λόγος ἔχει πέντε εἶδη: 1] Описание [περιγρα-
φὴν], 2] Повѣствование [Διήγησιν], 3] Карактеристика,
4] Разсуждение [κρίσιν, διάσκεψιν], 5] Критика.